

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ונצחום, ואותו היום עשאוהו יום טוב.												
(שופטים כ"א) ויאמרו ירושת פלטה לבנימין ולא ימחה שבט מישראל - אמר רבי יצחק דבי רבי אמר: מלמד, שהתנו על שבט בנימין שלא תירש בת הבן עם האחין.	[רבי יצחק דבי רבי אמר]											
כל שאינו מניח בן לירוש - הקדוש ברוך הוא מלא עליו עברה, כתיב הכא: (במדבר כ"ז) והעברתם את נחלתו, וכתיב התם: (צפניה א') יום עברה היום ההוא.	רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי:											
(תהלים נ"ה) אשר אין הליפות למו ולא יראו אלהים - רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי, חד אמר: כל שאינו מניח בן	חד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]											
כל שאינו מניח תלמיד.	חד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]											
תסתים רבי יוחנן דאמר תלמיד												
דאמר רבי יוחנן: דין גרמיה דעשיראה ביר												
תסתים דרבי יוחנן דאמר תלמיד.												
ומדריב יוחנן אמר תלמיד, רבי יהושע בן לוי אמר בן												
והא רבי יהושע בן לוי לא אויל לבי טמיא אלא לבי מאן דשכיב בלא בני, דכתיב: (ירמיהו כ"ב) בכו בכה להולך												
להולך בלא בן זכר	ואמר רב יהודה אמר רב:											
אלא, רבי יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד.												
ומדר יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד, רבי יוחנן אמר בן												
קשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן												
לא קשיא: הא ידידה, הא דרביה.												
(סימן: החד עני וחכם)												
מאי דכתיב: (מלכים א' י"א) והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבותיו וכי מת יואב שר הצבא? מפני מה בדוד נאמרה בו שכיבה, וכיואב נאמרה בו מיתה? דוד שהניח בן - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן - נאמרה בו מיתה.	דרש רבי פנחס בן חמא:											
ויואב לא הניח בן? והכתיב: (עזרא ה') מבני יואב עובדיה בן יחיאל												
אלא, דוד שהניח בן כמותו - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן כמותו - נאמרה בו מיתה.												
קשה עניות בתוך ביתו של אדם יותר מחמשים מכות, שנאמר: (איוב י"ט) חנוני חנוני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי, וקא אמרי ליה חבריה: (איוב לו) השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעוני.	דרש רבי פנחס בן חמא:											
כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, שנא': (משלי ט"ז) חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה.	דרש רבי פנחס בן חמא:											
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי ירכו קודמין והאב קודם לכל יוצאי ירכו.												
אבי האב ואחי האב, כגון אברהם וישמעאל בנכסי עשו, איזה מהן קודם?	בעי רמי בר חמא:											
האב קודם לכל יוצאי ירכו.	רבא, תא שמע:											
ורמי בר חמא?												
אגב חורפיה לא עיין בה.	[רמי בר חמא]											
אבי האב ואחיו, כגון אברהם ויעקב בנכסי עשו, איזה מהן קודם?	בעי רמי בר חמא:											
האב קודם לכל יוצאי ירכו.	רבא, תא שמע:											
ורמי בר חמא?												

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement-■ קושיא-challenge-⌋ שאלה-question-^ תירוץ-answer-! ראיה-proof-■
---	--

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יוצאי יריכו שלו, ולא יוצאי יריכו של בנו.	[רמי בר חמא]										◊	קטז:
ה"נ מסתברא											■	קטז:
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי יריכו קודמין	דקתני:										◊	קטז:
ואילו איתיה ליצחק - יצחק קודם, השתא נמי דליתיה יצחק - יעקב קודם, שמע מינה.											■	קטז:
בנות צלפחד נטלו ג' חלקים בנחלה: חלק אביהן שהיה עם יוצאי מצרים, וחלקו עם אחיו בנכסי חפר, ושהיה בכור נוטל שני חלקים.											■	קטז: מ